

†

In dankbare herinnering aan Mama.

Mama, geboren op 25 juni 1912, kreeg van haar ouderlijk huis een groot gevoel voor saamhorigheid en gezelligheid mee.

Deze eigenschappen hebben ook in haar eigen gezin in sterke mate de sfeer bepaald. Wat was zij blij wanneer iedereen er weer was en rond de tafel zat.

Door haar grote gevoel voor rechtvaardigheid zou niemand bij haar ooit iets te kort komen. Vooral ging haar zorg uit naar hen, die haar nog het meest nodig hadden. Heeft er ooit een moeder bestaan die zorgzamer en behulpzamer was dan zij? Naast vele gelukkige ogenblikken heeft ze ook veel verdriet gekend. Vooral het verlies van Joke heeft ze niet kunnen verwerken. Sindsdien is ze misschien nooit meer echt gelukkig geweest.

Onverwachts en jaren te vroeg is ze zondagochtend 12 nov. 1972 in alle vroegte, na een kortstondig lijden, heel vredig heengegaan. Heeft ze papa onbewust een groter verdriet willen besparen door juist niet op hun 35-jarige huwelijksdag van hem weg te gaan?

Mama, we zullen je onzettend missen; jij was de spil waar alles om draaide.

Lieve papa, wij zijn samen begonnen aan onze levenstaak en ik dank je voor al die voldoening die het ons geschonken heeft. Ik vraag je deze taak zo goed mogelijk te volbrengen.

Lieve kinderen, ik weet dat jullie een troost zullen zijn voor papa en elkaar en dat jullie elk je eigen geluk zult vinden.

„Hij die geeft wat hij heeft
is waard dat hij leeft”.

Wij danken U hartelijk voor Uw medeleven bij het overlijden van mijn lieve vrouw en onze lieve moeder.

H. M. Lotgerink en kinderen

Oldenzaal, november 1972